

عنوان مقاله:

مدیریت تعارضات در پروژه های ساخت و ساز و بررسی آن در قراردادهای EPC

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی و سومین کنفرانس ملی مدیریت ساخت و پروژه (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

الناز غربی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته مدیریت پروژه و ساخت دانشگاه آزاد اسلامی یادگار امام خمینی (ره) واحد شهر ری

خلاصه مقاله:

بی شک، اداره و کنترل چالشها و تعارضات یکی از مهمترین مهارتهای مدیریتی پروژه میب اشد. گرچه همواره تصورات منفی در مورد تعارضات وجود دارد، شیوهی تصمیمگیری در تعارض میتواند، سازنده یا مخرب باشد. بنابراین، مدیریت تعارض مهمترین شرطی است که وابسته به رشد تمام سازمان است. تعارضات در قراردادهای پروژههای عمرانی در بخش های طراحی، اجرا و نظارت دیده میشود. این مقاله که به روش مروری انجام شده است، به شناسایی انواع تعارضات و علل بروز آن و همچنین بررسی در قراردادهای EPC میپردازد و سعی در معرفی راه کارهای کلی در جهت کاهش تعارض مینماید. در پروژههای عمرانی تعارضاتی از حیث قراردادی، فنی و فرهنگی وجود دارد. در قراردادهای EPC تعارض بین دو عامل کارفرما و پیمانکار خواهد بود. زیرا پیمانکار مسیولیت کلیه مراحل پروژه را بعهده میگیرد که شامل سه بخش مهندسی، تدارکات و ساخت است، مهمترین علل تعارضات را می توان در بخش مهندسی: عدم به کارگیری و استخدام نیروهای مجرب و متخصص، در بخش تدارکات: تاخیر در ارسال و حمل کالا از سوی تامین کنندگان و استهلاک و خرابی مواد و مصالح در حین حمل، در بخش ساخت: ارایه قیمت غیرواقعی زمان برگزاری مناقصه توسط پیمانکار (فقط با هدف برنده شدن در مناقصه) دانست. پیشنهاد حاصل از نتایج برای کاهش تعارضات عبارتند از: کارفرما و پیمانکار، با مطالعه دقیق در اسناد و برآورد صحیح منابع، زمان، هزینه و انتخاب نیروی متخصص در همان ابتدای پروژه بپردازد. کارفرما به تعهدات مالی خود بر اساس قرارداد فیما بین عمل نماید. پیمانکار سعی نماید پروژه را به گونه ای مدیریت نماید که پیشرفت پروژه با کیفیت، هزینه و زمان پیشنهادی هماهنگ باشد.

کلمات کلیدی:

تعارض، مدیریت تعارضات، قراردادهای EPC

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/599325>

